

Diep, diep in het bos [Michelle van Daalhoff]

Iedere dag ziet ze hem langslopen als ze vanuit haar koekoekraam naar buiten kijkt. Hij intrigeert haar. Hij heeft een bepaalde uitstraling: eenzaam, verdrietig, maar vooral mannelijk. Zij is een veertienjarig meisje dat volop aan het puberen is, hij een man van middelbare leeftijd. Ze voelt zich seksueel aangetrokken tot de man en besluit naar het bos te gaan waar hij altijd wandelt. De man schrikt zich een ongeluk als hij haar, diep, diep in het bos, op de grond ziet liggen. Hij maakt haar wakker en ze zegt te zijn verdwaald. Zijn aanbod haar naar huis te brengen, wijst ze van de hand en het tweetal raakt in gesprek. Een gesprek dat een steeds diepere inhoud krijgt. De aantrekkingskracht is wederzijds en de hormonen gieren door hun lichamen. Maar het kan niet, het mag gewoon niet. Maatschappelijk en moreel gezien is het onmogelijk. Maar de verleiding is zo groot. Slagen zij erin om hun hormonen in bedwang te houden?

Copyright Monica Hoogmoed

'Diep, diep in het bos' laat een boeiende ontmoeting zien. Bert Geurkink zet vol overtuiging de rol van de man neer. Hij vecht, met alles wat hij in zich heeft, tegen zijn gevoelens. Het meisje, sterk gespeeld door Lotte Rischen, gooit alles in de strijd om hem te verleiden. De vloer van de oude fabriekshal ligt bezaaid met houtsnippers en de pilaren doen prima dienst als bomen. Het verhaal is zo meeslepend dat je je ook echt in een bos waant. Alsof je, verstopt achter een boom, getuige bent van een verboden ontmoeting. De zachte verlichting geeft het geheel een grimmige uitstraling.

Met 'Diep, diep in het bos' snijdt regisseur Michelle van Daalhoff, winnaar van de 'Entreprijs 2009' wel een heel delicaat thema aan. Seksuele verlangens tussen een meisje van veertien en een volwassen man. Als ouder moet je er niet aan denken dat je puberende dochter, eigenlijk nog een kind, valt voor een oudere, volwassen man. En zo'n man zou eigenlijk beter moeten weten. Deze voorstelling druist tegen alle gevoel voor normen en waarden in. Chapeau voor Van Daalhoff, want dit is waarschijnlijk precies wat ze heeft willen bereiken.